

Sygnatura akt I C 382/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2023 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Dagmara Kos

Protokolant: Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2023 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa H. P.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda H. P. tytułem zadośćuczynienia kwotę 44.500,00 (czterdzieści cztery tysiące pięćset) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 marca 2022 r. do dnia zapłaty,

w pozostałym zakresie powództwo oddala,

zasądza od powoda H. P. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 925,10 (dziewięćset dwadzieścia pięć złotych dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu,

zasądza od powoda H. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 6.385,61 (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa i kwotę tę nakazuje ściągnąć z zasądzonego od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda H. P. roszczenia,

zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 3.438,40 (trzy tysiące czterysta trzydzieści osiem złotych czterdzieści groszy) tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 382/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 października 2022 r. powód H. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 118.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek udziału w wypadku komunikacyjnym z dnia 25 lipca 2020 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 marca 2022 r. do dnia zapłaty, kwoty 7.312,80 zł tytułem odszkodowania za uzasadnione koszty opieki nad powodem przez inne osoby po wypadku z dnia 25 lipca 2020 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 marca 2022 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie na przyszłość odpowiedzialności cywilnej pozwanego wobec powoda za szkodę na osobie, którą powód doznał w wyniku wypadku w dniu 25 lipca 2020 r. Wnosił on też o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

(pozew- k.3-16)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na pozew- k.141-142)

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2023 r. powód popierał powództwo a pozwany wnosił o oddalenie powództwa.

(protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:16 – 00:03:36- koperta k.205)

Na rozprawie w dniu 27 października 2023 r. powód popierał powództwo i wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów procesu a pozwany wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

(protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:01:23 – 00:12:45- koperta k.205)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 25 lipca 2020 r. powód H. P. jechał jako pasażer motocyklem marki K. nr rej. (...) kierowanym przez D. J.. W miejscowości M. kierujący tym motocyklem nie zachował należytej ostrożności podczas manewru wyprzedzania ciągu pojazdów przez co najechał na tył pojazdu V. nr rej. (...), na skutek czego powód doznał obrażeń ciała. Podczas jazdy powód miał założony kask.

(bezsporne, zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205, kserokopia wyroku- k.16)

Przeciwno D. J. skierowany został do Sądu Rejonowego w Łasku wniosek o ukaranie za spowodowanie powyższego wykroczenia.

(bezsporne, kserokopia informacji- k.58)

Motocykl, którym kierował sprawca wypadku D. J., był ubezpieczony w zakresie OC u pozwanego.

(bezsporne, kserokopia informacji- k.59)

Z miejsca zdarzenia powód został przetransportowany karetką pogotowia do Szpitala (...) w Ł., gdzie trafił do Kliniki (...). Wykonano mu tam badania RTG kości udowej prawej i klatki piersiowej, USG jamy brzusznej, tomografii komputerowej głowy, kręgosłupa szyjnego, klatki piersiowej i jamy brzusznej. Był on konsultowany przez okulistę i chirurga dziecięcego. U powoda stwierdzono złamanie trzonu prawej kości udowej, ranę prawej powieki, wylew krwawy podspojówkowy oka lewego i stłuczenie obu płuc. Zaopatrzono mu ranę powieki prawej szwami chirurgicznymi. W dniu 26 lipca 2020 r. był on poddany zabiegowi operacyjnemu, podczas którego dokonano zamkniętego nastawienia i zespolenia złamania trzonu kości udowej prawej gwoździem śródszpikowym blokowanym aLFN. Zastosowano wobec niego antybiotykoterapię. Po zabiegu operacyjnym był on wstępnie rehabilitowany i pionizowany. Chodził wówczas o kulach. W czasie pobytu w szpitalu, gdy wygoiły mu się rany, usunięto mu szwy. Ze szpitala został on wypisany w dniu 5 sierpnia 2020 r. z zaleceniami oszczędzania i odciążania operowanej kończyny i chodzenia z pomocą kul do 6 tygodni od zabiegu, ćwiczenia pełnego zakresu ruchów stawu kolanowego prawego oraz stawu biodrowego prawego bez obciążania i wzmacniania mięśnia czworogłowego uda prawego – ćwiczeń izometrycznych. Zalecono mu też kontrolę w (...).

(zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania

powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205, kserokopia karty informacyjnej- k.60-61)

W szpitalu powód odczuwał dolegliwości bólowe ze strony nogi, pleców i głowy. Miał on wówczas podawane zastrzyki i kroplówki przeciwbólowe. Nie mógł się on samodzielnie poruszać i gdy musiał jechać na badania był przewożony na wózku inwalidzkim lub siedł przy balkoniku. Powód wymagał pomocy przy czynnościach higienicznych i tej pomocy udzielała mu matka. W tym czasie potrzeby fizjologiczne załatwiał on na łóżku. Mógł on samodzielnie jeść i nie potrzebował przy tym pomocy.

(zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205)

Przez cztery miesiące po wyjściu ze szpitala powód poruszał się o dwóch kulach, później przez miesiąc o jednej a dopiero później samodzielnie. Cały czas odczuwał on bóle nogi, głowy i bolały też go plecy i klatka piersiowa. W tym okresie nie poddawał się zabiegom rehabilitacji, gdyż rehabilitował się podczas chodzenia na co pozwalał mu elastyczny drut. Po wyjściu ze szpitala potrzeby fizjologiczne powód załatwiał w toalecie. Wymagał on pomocy przy podawaniu posiłków, przy doprowadzeniu go do toalety i przy sprzątanii. Tej pomocy udzielała mu matka lub babcia, które także pomagały mu wówczas przy myciu i ubieraniu się. Przyjmował on wówczas leki przeciwbólowe i zastrzyki przeciwwzakrzepowe.

(zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205)

Powód po wypisaniu ze szpitala pozostawał cały czas pod kontrolą Centrum (...), gdzie jeździł na konsultacje. W okresie od 14 listopada 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(zeznania świadka I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205, kserokopia zaświadczenia- k.67)

Gdy powód osiągnął pełnoletność w dniu 18 marca 2021 r., zarejestrował się w (...) w Ł.. Po wykonaniu RTG stwierdzono zrost z przebudową kości i zakwalifikowano powoda do uśnięcia zespolenia z kości.

(zeznania świadka I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, kserokopia historii zdrowia i choroby- k.63)

W okresie od dnia 2 sierpnia 2021 r. do dnia 3 sierpnia 2021 r. powód przebywał na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej Szpitala w P., gdzie usunięto mu zespolenie wewnętrzne z kości udowej prawej. Został on wypisany z zaleceniem dalszego leczenia w Poradni Ortopedii, usunięcia szwów skórnych w około 14 dobie od zabiegu i kontrolowania rany w ramach poradni, zakazem nadmiernego obciążania kończyny zoperowanej do czasu ustąpienia dolegliwości bólowych i zaleceniem poruszania się o kulach łokciowych w celu odciążenia kończyny, przeciwozrętkowego układania kończyny dolnej prawej podczas odpoczynku, pilnej kontroli lekarskiej w razie niepokojących objawów ze strony kończyny dolnej prawej. Przy wypisie wystawiono mu zwolnienie lekarskiej na okres do 3 września 2021 r. Po operacji powód znowu chodził na kulach.

(zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205, kserokopia karty informacyjnej- k.62)

W dniu 16 sierpnia 2021 r. powodowi zdjęto szwy w (...) w Ł.,

(kserokopia historii zdrowia i choroby- k.64)

Po wyjściu ze szpitala powód odczuwał bóle nogi. Jego leczenie w (...) w Ł. zakończyło się w 2022 r.

(zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205)

W chwili wypadku powód miał 17 lat i uczył się w II klasie szkoły zawodowej w zawodzie stolarza. Nauka w szkole powoda wiązała się z wykonywaniem praktyk zawodowych. Powód miał zawartą w dniu 1 września 2019 r. na czas nieokreślony umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego. Po wypadku powód miał 5 – miesięczną przerwę w nauce z uwagi na pozostawanie na zwolnieniach. Po zakończeniu leczenia lekarz dopuścił go do wykonywania praktyk. Nauka powoda w szkole zawodowej trwała trzy lata i powód szkołę tą ukończył. Po wypadku powód nie może uprawiać sportów jakie lubił to jest grać w piłkę nożną, jeździć na rowerze i biegać. Podczas siedzenia musi on mieć ułożoną nogę prosto a nie tak, jak by chciał. Po skończeniu szkoły powód pracował jako pomocnik przy produkcji bram. Z pracy tej musiał zrezygnować, gdyż nie może dźwigać po wypadku i za bardzo bolała go przy jej wykonywaniu noga. Pracę tą wykonywał on do grudnia 2022 r. Obecnie powód pracuje jako pomocnik hydraulika. Noga co jakiś czas boli go nadal, szczególnie na zmianę pogody i w takich sytuacjach przyjmuje on ogólnodostępne środki przeciwbólowe. Powodowi do dzisiaj śni się wpadek. Nie korzystał on po nim z pomocy psychologicznej. Ma on na nodze blizny po operacji przy kolanie i przy udzie, które są dla niego krępujące.

(zeznania świadków: I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, U. S.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:51:35 – 01:05:43- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205)

W wyniku wypadku powód doznał złamania trzonu kości udowej, co spowodowało u niego 8 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Po wypadku powód ma skróconą długość prawego uda o około 2 cm. Z powodu ograniczenia sprawności kończyny nie jest możliwe bieganie, uprawianie sportu związanego z obciążeniem kończyn dolnych i nie jest możliwa ciężka praca fizyczna. W okresie dwóch miesięcy od wypadku, powód poruszał się bez możliwości obciążania kończyny, wymagał on przez 1 – 3 godziny dziennie pomocy osób trzecich w czynnościach wykraczających poza samoobsługę. Potrzebował on wówczas pomocy w zrobieniu cięższych zakupów, posprzątaniu mieszkania, w załatwianiu bieżących spraw społecznych i rodzinnych. W kolejnych dwóch miesiącach, kiedy powód był bardziej mobilny, pomoc ta była mu potrzebna przez 2 – 4 godziny tygodniowo. Obecnie nie potrzebuje on już pomocy, gdyż jest w pełni samodzielny. Leczenie powoda jest zakończone. Nie ma szans na jego całkowity powrót do zdrowia sprzed wypadku, nie ma też możliwości i celowości dalszego leczenia. Jeśli wystąpią u powoda wtórne zmiany zwyrodnieniowe, będzie to wskazaniem do rehabilitacji. Przez pierwsze godziny po wypadku ból powoda był na poziomie 9 – 10, następnie w czasie pobytu w szpitalu na poziomie 5 – 8, następnie przez dwa miesiące na poziomie 6 a przez kolejne trzy miesiące na poziomie 3 w 10 – punktowej skali. Następnie dolegliwości bólowe zmniejszyły się do 2 i na takim poziomie są obecnie. Mogą one w przyszłym okresie się zwiększyć.

(opinia biegłego ortopedy A. S.- k.170-175)

W wyniku wypadku powód doznał złamania trzonu prawej kości udowej, rany powieki prawej i stłuczenia obu płuc. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany obecnością blizn kończyny dolnej prawej wynosi 5 %. Blizny

prawej kończyny dolnej u powoda są wyraźnie widoczne, szpecą i obniżają walory estetyczne ciała powoda. Rokowania powoda co do stanu zdrowia z punktu widzenia chirurgii plastycznej są dobre.

(opinia biegłego chirurga plastycznego J. J.- k.176-183)

Powód zgłosił pozwanemu szkodę powstałą na skutek udziału w wypadku w dniu 18 sierpnia 2021 r. i przesłał mu swoją dokumentację medyczną. Żądał on od niego wypłaty odszkodowania z umowy ubezpieczenia nieszczęśliwych wypadków (...). Decyzją z dnia 20 sierpnia 2021 r. pozwany przyznał mu z tego ubezpieczenia odszkodowanie w kwocie 1.625,00 zł.

(zeznania świadka I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, zgłoszenie szkody z załącznikami- k.83-108, kserokopia decyzji- k.79-80)

Pismem z dnia 26 stycznia 2022 r. powód zażądał od pozwanego jako ubezpieczyciela w zakresie OC posiadacza pojazdu mechanicznego zapłaty na jego rzecz kwoty 125.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 8.960,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki i pomocy osób trzecich.

(bezsporne, kserokopia zgłoszenia szkody- k.69-74)

Pozwany zlecił wydanie opinii lekarzowi orzecznikowi, który w dniu 2 lutego 2022 r. stwierdził u powoda 6 % uszczerbku na zdrowiu.

(bezsporne, kserokopia opinii- k.115-119)

Decyzją z dnia 8 lutego 2022 r. pozwany przyznał mu zadośćuczynienie w kwocie 6.500,00 zł i zwrot kosztów opieki osoby trzeciej w kwocie 1.647,00 zł.

(bezsporne, zeznania świadka I. W.- protokół rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:28:32 – 00:51:35- koperta k.205, zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205, kserokopia decyzji- k.109-110, kserokopia pisma- k.112-114)

Powód odwołał się od decyzji pozwanego pismem z dnia 28 marca 2022 r. i żądał od niego wypłaty kwoty 118.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania w terminie 30 dni.

(bezsporne, kserokopia odwołania- k.120-122)

Pismem z dnia 13 kwietnia 2022 r. pozwany poinformował powoda, iż nie widzi powodów do zmiany decyzji.

(bezsporne, kserokopia pisma- k.123-124)

Pozwany proponował później powodowi mediację w sprawie likwidacji szkody, jednak powód nie zgodził się na nią.

(bezsporne, kserokopie maili- k.125-128)

Sprawca wypadku zobowiązany został wyrokiem karnym do zapłaty na rzecz powoda nawiązki w kwocie 1.000,00 zł i powód otrzymał on od niego tę kwotę.

(zeznania powoda H. P.- protokół rozprawy z dnia 27 października 2023 r. na płycie CD 00:02:45 – 00:07:14 w zw. z protokołem rozprawy z dnia 17 lutego 2023 r. na płycie CD 00:03:46 – 00:27:23- koperta k.205)

Powyższych ustaleń stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o zeznania powoda i świadków I. W. i U. S. jak również w oparciu o opinię biegłego i dokumenty złożone do akt, których treści strony nie kwestionowały.

Jeśli chodzi o opinie biegłych to Sąd dał im wiarę w całości. Były one bowiem jasne, wewnętrznie niesprzeczne oraz naukowo i logicznie uzasadnione. Treść tych opinii oparta została na badaniu powoda i na analizie jego dokumentacji medycznej, przy czym sporządzono je z uwzględnieniem zasad fachowej wiedzy i doświadczenia. Rozważając procentowy uszczerbek na zdrowiu oraz charakter obrażeń powoda biegli uwzględnili swoje wieloletnie doświadczenie w zakresie opiniowania. Sąd nie dostrzegł przy tym żadnych czynników osłabiających zaufanie do wiedzy biegłych i ich bezstronności, ani żadnych ważnych powodów, które zmuszałyby do dopuszczenia dowodu z opinii innych specjalistów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Właściciel motocykla, którym w czasie wypadku jako pasażer jechał H. P., zawarł z pozwanym zakładem ubezpieczeń umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem tego pojazdu. Zakres ochrony ubezpieczeniowej i odpowiedzialności ubezpieczyciela uregulowany został przez ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 2277 ze zm.)

Zgodnie z art. 34 ust. 1 powołanego aktu prawnego z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Art. 36 ust. 1 ustawy stanowi, iż odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Suma gwarancyjna nie może być niższa niż równowartość w złotych – w przypadku szkód na osobie 5.210.000 euro w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte ubezpieczeniem bez względu na liczbę poszkodowanych – ustalana przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu wyrządzenia szkody.

Podstawę odpowiedzialności kierującego ubezpieczonym pojazdem D. J., który przewoził z grzeczności powoda i doprowadził do wypadku, na skutek czego powód doznał szkody, jest art. 415 kc. Przepis ten stanowi, że kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Pozwany w toku likwidacji szkody ustalił, iż kierujący pojazdem D. J. ponosi winę za spowodowanie wypadku, w wyniku którego obrażeń ciała doznał powód. Stwierdzenie odpowiedzialności za szkodę kierującego ubezpieczonym u pozwanego motocyklem jest w związku z tym równoznaczne z odpowiedzialnością za nią pozwanego na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia OC pojazdu. Pozwany już w toku likwidacji szkody przyjął swoją odpowiedzialność za tę szkodę, wypłacając świadczenia odszkodowawcze na rzecz powoda.

Zaistnienie u powoda obrażeń ciała spowodowało po jego stronie powstanie roszczenia o odszkodowanie i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na podstawie art. 444 § 1 kc i art. 445 § 1 kc.

Pozwany uznał wcześniej swoją odpowiedzialność za szkodę doznaną przez powoda i przed wszczęciem tego procesu przyznał mu kwotę 6.500,00 zł z tytułu zadośćuczynienia i kwotę 1.647,20 zł jako odszkodowanie z tytułu kosztów opieki osób trzecich. W przedmiotowym procesie powód dochodził dalszego zadośćuczynienia w kwocie 118.500,00 zł i dalszego odszkodowania z tytułu kosztów opieki osób trzecich kwocie 7.312,80 zł.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym tj. art. 444 kc, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienie psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia). Trzeba mieć przy tym na względzie, że zadośćuczynienie obejmuje cierpienia zarówno już doznane jak i te, które wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę za całą krzywdę doznaną przez

poszkodowanego. Nadto prawomocne zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę wyłącza mimo pogorszenia się stanu zdrowia przyznanie dalszego zadośćuczynienia za krzywdy, które można było przewidzieć w ramach podstawy przeprowadzonego sporu (porównaj uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1967 r., III PZP 37/67 OSNCP 1968, z. 7, poz. 113)

Udział powoda w wypadku był dla niego z pewnością źródłem cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych. Proces leczenia powoda był bolesny, gdyż wiązał się z przeprowadzeniem operacji polegającej na nastawieniu i zespoleniu złamania trzonu kości udowej prawej nogi i szyciem rany na powiece. Bezpośrednio po wypadku powód odczuwał bóle nogi, głowy i pleców. Podczas pobytu w szpitalu powód musiał przebywać w pozycji leżącej a czynności fizjologiczne załatwiać musiał na łóżku co z pewnością było dla niego kłopotliwe. Powód stracił też samodzielność. Nie mógł się samodzielnie poruszać i na badania chodził przy balkoniku lub był wożony wózkami, co z pewnością, jako dla młodego i sprawnego dotąd chłopaka nie było komfortowe. Powód potrzebował też pomocy przy czynnościach higienicznych. Po wyjściu do domu powód przez pięć miesięcy chodził o kulach. Odczuwał on nadal bóle nogi, głowy, pleców i klatki piersiowej. Wymagał on też nadal pomocy przy podawaniu posiłków, przy doprowadzaniu go do toalety i przy sprząaniu. Po wyjściu ze szpitala musiał on też przyjmować zastrzyki przeciwzakrzepowe. Powód z powodu wypadku musiał przerwać na pięć miesięcy naukę w szkole zawodowej i praktyki zawodowe, co na pewno utrudniło mu edukację. Po wypadku musiał on też zrezygnować z gry w piłkę nożną, gdyż jest to sport kontaktowy oraz z jazdy na rowerze i biegania. Choć powód ostatecznie ukończył szkołę i zdobył zawód stolarza, to ponieważ po wypadku nie może on dźwigać, nie może wykonywać ciężkich prac fizycznych. Powód musiał się też poddać później ponownemu zabiegowi operacyjnemu polegającemu na usunięciu drutu z nogi, co ponownie przysporzyło mu cierpień fizycznych. Ponadto powód po wypadku odczuwa dyskomfort, gdyż musi układać nogę prosto. Skutki wypadku są dla powoda tym bardziej dolegliwe, gdyż jest on młodym chłopakiem a ponieważ proces jego leczenia już się zakończył, ograniczenia, które ma obecnie po wypadku, mieć będzie już przez całe życie.

Skutki wypadku powód odczuwa do dziś. Złamanie trzonu kości udowej leczone operacyjnie spowodowało u niego 8 % trwałego uszczerbku na zdrowiu a powstanie blizn na nodze po operacji skutkowało u niego 5 % trwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Zadośćuczynienie z art. 445 § 1 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 1962 r., IV CR 902/61, OSNCP 1963, poz. 105, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 203/65, OSPiKA 1966, poz. 92, wyrok Sadu Najwyższego z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79/78, nie publ.)

Sąd doszedł do przekonania, że adekwatne do rozmiaru doznanej przez powoda na skutek wypadku krzywdy a jednocześnie nie pozostające w oderwaniu od stosunków majątkowych społeczeństwa będzie zadośćuczynienie w łącznej kwocie 52.000,00 zł.

Ponieważ powód otrzymał już od pozwanego zadośćuczynienie w kwocie 6.500,00 zł i od sprawcy wypadku otrzymał zasądzoną nawiazkę w kwocie 1.000,00 zł, Sąd zasądził od pozwanego na jego rzecz tytułem zadośćuczynienia różnicę pomiędzy zadośćuczynieniem należnym a jego przyznaną już częścią w kwocie 44.500,00 zł a w pozostałym zakresie żądanie w zakresie zasądzenia zadośćuczynienia jako niezasadne oddalił.

Świadczenie z tytułu zadośćuczynienia, jak każde odszkodowawcze świadczenie pieniężne, podlega co do odsetek zasadom art. 481 § 1 kc. Zgodnie z tym przepisem, odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy świadczenie pieniężne stało się wymagalne a dłużnik go nie spełnił. Dłużnik ma obowiązek spełnić świadczenie pieniężne dopiero od chwili, gdy wskazana została jego wysokość. Dopiero bowiem od tej chwili można mówić o „świadczeniu pieniężnym” w rozumieniu art. 481 § 1 kc.

Z charakteru świadczenia w postaci zadośćuczynienia, którego wysokość zależna jest od oceny rozmiaru doznanej krzywdy, ze swej istoty trudno wymiernej i zależnej od szeregu okoliczności związanych z następstwami naruszenia

dobra osobistego, wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika. (porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1970 r. II PR 257/70, OSNC 1971/6/103).

Powód zażądał od pozwanego wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 125.000,00 zł w piśmie z dnia 26 stycznia 2022 r. Pismo to pozwany na pewno otrzymał w dniu 2 lutego 2022 r., gdyż w tym dniu lekarz orzecznik oceniał na jego zlecenie stopień uszczerbku na zdrowiu powoda.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych pozwany obowiązany był do wypłaty zadośćuczynienia w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie. Jednakże, stosownie do treści art. 14 ust. 2 tejże ustawy, jeżeli w tym terminie wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie powinno być wypłacone w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda ustawowe odsetki za opóźnienie od zasądzonej kwoty 44.500,00 zł, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 11 marca 2022 r. do dnia zapłaty.

Dalsze roszczenie powoda znajduje podstawę w art. 444 § 1 kc, z którego wynika, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikię z tego powodu koszty. Naprawienie szkody obejmuje więc w szczególności zwrot wszelkich wydatków poniesionych przez poszkodowanego zarówno w związku z samym leczeniem i rehabilitacją (lekarstwa, konsultacje medyczne), jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia oraz inne dodatkowe koszty związane z doznany uszczerbkiem (koszty przejazdów, wyżywienia itp.). Koszty objęte kompensacją muszą być uzasadnione ze względu na rodzaj i rozmiary poniesionego uszczerbku i pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym.

Powód domagał się także zasądzenia od pozwanego na jego rzecz zwrotu poniesionych kosztów opieki nad nim w kwocie 7.312,80 zł.

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy powód ze względu na odczuwany ból i niemożność obciążania kończyny dolnej przez 2 miesiące po wypadku zmuszony był wówczas do korzystania z pomocy innych osób w wykonywaniu czynności wykraczających poza samoobsługę takich jak zrobienie cięższych zakupów, posprzątanie mieszkania, pomoc w załatwianiu spraw społecznych i rodzinnych przez 1 – 3 godziny dziennie a w kolejnych dwóch miesiącach, kiedy jego kończyna stopniowo odzyskiwała sprawność przez 2 – 4 godziny tygodniowo.

Od 25 lipca 2020 r. do 5 sierpnia 2020 r. powód przebywał w szpitalu więc oczywistym jest, iż pomoc w czynnościach życia codziennego świadczył mu personel szpitalny a rodzina mogła jedynie ten personel wspomagać. Jednocześnie **fakt ponoszenia całego ciężaru opieki nad poszkodowanym w trakcie leczenia i rehabilitacji nieodpłatnie przez członków najbliższej rodziny nie zwalnia ubezpieczyciela od obowiązku zwrotu kwoty obejmującej wartość tych świadczeń** (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 1969 r., sygn. akt I PR 28/69).

Opieka nad osobą chorą, co do zasady, nie ogranicza się do zwykłej obecności opiekuna, ale wymaga określonych kwalifikacji i umiejętności. W przedmiotowej sprawie obowiązki opiekuna sprowadzały się do pomocy w wykonywaniu zwykłych czynności dnia codziennego a zatem nie wymagały szczególnych kwalifikacji, tak jak nie wymaga się ich od osoby wykonującej pracę za wynagrodzeniem w stawce minimalnej. Sąd dokonał zatem wyliczeń należnych powodowi kosztów opieki przy uwzględnieniu miesięcznego wynagrodzenia minimalnego za 2020 r. w stawce netto, mając na uwadze, że od tych należnością nie są odprowadzane składki na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne oraz podatek

dochodowy. Najniższe wynagrodzenie miesięczne w 2020 r. wynosiło 2.600,00 zł brutto, a zatem 1.920,62 zł netto. W skali miesiąca pracownik pracuje przeciętnie 22 dni, a zatem 176 godzin, co daje stawkę 10,91 zł netto za godzinę pracy.

Przyjmując, iż koszt jednej godziny opieki wynosi 10,91 zł, powodowi za okres od 25 lipca 2020 r. do 24 września 2020 r. należy się zwrot kosztów opieki w kwocie 1.352,84 zł (2 h x 62 dni x 10,91 zł) i za okres od 25 września 2020 r. do 24 listopada 2020 r. należy mu się zwrot kosztów opieki w kwocie 278,21 zł (3 h x 8,5 tygodni x 10,91 zł). Z tytułu kosztów opieki powodowi należała się zatem kwota 1.631,05 zł. Ponieważ pozwany z tego tytułu wypłacił mu przed wszczęciem procesu wyższą kwotę, jego żądanie zasądzenia kosztów opieki osób trzecich należało oddalić jako niezasadne.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie powód nie ma interesu prawnego w ustalaniu odpowiedzialności na przyszłość. Przede wszystkim z niczego nie wynika prawdopodobieństwo czy możliwość wystąpienia u niego nowej szkody a ponadto nie wykazał on jakie to trudności dowodowe zaistniałyby gdyby jednak taka szkoda wystąpiła. Hipotetycznie zakładając nawet, że jakaś nowa szkoda w przyszłości się ujawni i powód chciałby dochodzić odszkodowania to z uwagi na regulację zawartą w art. 442¹ § 3 kc nie zachodzi niebezpieczeństwo przedawnienia roszczenia przed ujawnieniem szkody ale powód i tak będzie musiał wykazać, że szkoda powstała, jaki jest jej rozmiar oraz związek przyczynowy pomiędzy szkodą a zdarzeniem z dnia 25 lipca 2020 r. Tych trzech kwestii natomiast nie zabezpiecza mu blankietowy wyrok ustalający odpowiedzialność pozwanego na przyszłość. Tym samym sytuacja procesowa powoda w ewentualnym przyszłym procesie nie będzie ani bardziej ani mniej korzystna od sytuacji każdej innej osoby dochodzącej roszczeń odszkodowawczych, natomiast obecny wyrok zasądający na rzecz powoda zadośćuczynienie jest udokumentowanym ustaleniem odpowiedzialności odszkodowawczej określonego podmiotu zobowiązanego do pokrycia szkody z określonego co do daty, miejsca i okoliczności zdarzenia. Sąd zatem oddalił żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za szkodę doznaną przez powoda.

Powód dochodził w przedmiotowym procesie zasądzenia kwoty 125.812,80 zł. Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 44.500,00 zł. Żądania powoda zatem uwzględnione zostały w 35 %. Zgodnie z art. 100 kpc w takiej też proporcji Sąd rozdzielił koszty procesu.

Na poniesione przez powoda koszty procesu złożyły się: część opłaty od pozwu w kwocie 2.000,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 5.400,00 zł ustalone stosownie do treści § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1964) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. W sumie powód poniósł koszty procesu w wysokości 7.417,00 zł.

Poniesione przez pozwanego koszty procesu to wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 5.400,00 zł ustalone stosownie do treści § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1935) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. W sumie pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 5.417,00 zł.

Łącznie zatem koszty postępowania poniesione przez strony wyniosły 12.834,00 zł. Powód powinien ponieść 65 % tych kosztów a więc kwotę 8.342,10 zł. Ponieważ poniósł on niższe koszty Sąd zasądził od niego na rzecz pozwanego kwotę 925,10 zł tytułem częściowego zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów procesu.

W sprawie pozostały nie pokryte część opłaty od pozwu w kwocie 4.291,00 zł i koszty opinii biegłych w kwocie 5.533,01 zł. Łącznie nie pokryte koszty procesu wyniosły 9.824,01 zł

Co do nie pokrytych kosztów procesu to Sąd na podstawie 113 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023, poz. 1144 ze zm.) zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu 65 % tych kosztów czyli kwotę 6.385,61 zł i kwotę tą nakazał ściągnąć z zasądzonych od pozwanego na jego rzecz roszczenia a na podstawie art. 113 ust. 1 powołanej ustawy zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 3.438,40 zł, która stanowi 35 % tych kosztów i odpowiada stosunkowi, w jakim pozwany przegrał sprawę.